II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2020/455,

26. märts 2020,

millega muudetakse määrust (EL) 2019/1838 teatavate 2020. aasta kalapüügivõimaluste osas Läänemeres ja muudes vetes ning määrust (EL) 2020/123 teatavate 2020. aasta kalapüügivõimaluste osas liidu vetes ja vetes väljaspool liitu

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu määrusega (EL) 2019/1838 ([1]) on määratud kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2020. aastaks. Määrusega on kehtestatud kudemisperioodid kahele Läänemere tursavarule. Kalavarusid käsitlevate võrreldavate andmete katkematute aegridade tagamine on nende varude teadusliku hindamise jaoks oluline element. Seepärast on asjakohane lubada vastava keeluaja jooksul püügitoiminguid, mida tehakse eranditult teadusuuringute eesmärgil ja täielikus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/1241 ([2]) artiklis 25 sätestatud tingimustega. Määrust (EL) 2019/1838 tuleks seepärast vastavalt muuta.

(2) Nõukogu määrusega (EL) 2020/123 ([3]) on määratud 2020. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu. Tuleks selgitada, et nimetatud määruse artikli 10 lõikes 6 sätestatud piiranguid kohaldatakse harrastuspüügi suhtes, sealhulgas kaldalt toimuva püügi suhtes.

(3) India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppe (SIOFA) osalised võtsid oma aastakoosolekul 2019. aasta juulis vastu otsuse põhjalähedase püügi meetmete ja püügikoormuse piiramise kohta SIOFAga reguleeritavas piirkonnas. Need meetmed võeti liidu õigusesse üle määrusega (EL) 2020/123. Nimetatud kohtumisel leppisid SIOFA osalised kokku ka viies ajutises kaitsealas, kus kohaldatakse kalalaevade suhtes erinorme, et kaitsta merepõhja ökosüsteeme. Seetõttu tuleks kõnealust määrust täiendavalt muuta, et tagada, et rakendusnormid kajastaksid nõuetekohaselt SIOFA osaliste tehtud otsuseid.

([1]) Nõukogu 30. oktoobri 2019. aasta määrus (EL) 2019/1838, millega määratakse 2020. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2019/124 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes (ELT L 281, 31.10.2019, lk 1).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005 (ELT L 198, 25.7.2019, lk 105).

([3]) Nõukogu 27. jaanuari 2020. aasta määrus (EL) 2020/123, millega määratakse 2020. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 25, 30.1.2020, lk 1).

(4) Vaja oleks muuta tobia püügi piirnorme Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) 2a ja 3a rajoonis ning ICESi 4. alapiirkonnas vastavalt ICESi viimastele teaduslikele nõuannetele, mis esitati 27. veebruaril 2019 ja 27. veebruaril 2020.

(5) Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT) otsustas 2019. aasta novembris toimunud aastakoosolekul kehtestada uued aruandluskohustused troopikatuunide kohta. Liikmesriigid on kohustatud edastama andmed Atlandi ookeanis suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) ja kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*) püüdvate suurte õngejadalaevade (kogupikkus 20 m ja rohkem) ja seinnoodalaevade igakuise saagi kohta. Kui suursilm-tuuni saak moodustab 80 % kvoodist, peavad liikmesriigid edastama andmed kõnealuste laevade saagi kohta iga nädal.

(6) Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses, muutes vastavalt määruses (EL) 2020/123 sätestatud suursilm-tuuni ja kulduim-tuuni lubatud kogupüügi tabeleid.

(7) Liidu kalalaevadele ICCATi konventsiooni alal kehtivad püügikoormuse piirangud põhinevad teabel, mis on liikmesriikide poolt komisjonile esitatud hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) püügikavades, püügivõimsuse haldamise kavades ja kalakasvanduse majandamise kavades. Nendest püügikoormuse piirangutest teatatakse liidu kava kaudu, mille ICCAT kiitis heaks 5.–6. märtsil 2020 toimunud 2. vaekogu istungitevahelisel koosolekul. Need tuleks kehtestada kalapüügivõimaluste raames.

(8) Määrust (EL) 2020/123 tuleks seepärast vastavalt muuta.

(9) Määrustes (EL) 2019/1838 ja (EL) 2020/123 sätestatud püügi piirnorme kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2020. Käesoleva muutmismääruse püügi piirnormide sätted peaksid seetõttu samuti kohalduma alates kõnealusest kuupäevast. Selline tagasiulatuv kohaldamine ei mõjuta õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid, kuna asjaomased kalapüügivõimalused ei ole veel ammendatud.

(10) Ühendkuningriigiga on konsulteeritud vastavalt Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu artikli 130 lõikele 1,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) 2019/1838 muutmine

Määruse (EL) 2019/1838 lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse I lisale.

Artikkel 2

Määruse (EL) 2020/123 muutmine

Määrust (EL) 2020/123 muudetakse järgmiselt.

a) Artikli 10 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Harrastuspüügi, sealhulgas kaldalt toimuva püügi puhul ICESi 8.a ja 8.b rajoonis on lubatud püüda ja endale jätta kõige rohkem kaks harilikku huntahvenat kaluri kohta päevas. Endale jäetava huntahvena alammõõt on 42 cm. Käesolevat lõiget ei kohaldata seisevvõrkudega püügi suhtes, sest seisevvõrkudega ei tohi huntahvenat püüda ega kinni hoida.“

b) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 28a*

Merisarviklased

1. Liidu kalalaevadel, välja arvatud elatise teenimiseks toimuva kalapüügiga tegelevad kalalaevad (kui püütud kala tarbivad otse kalurite perekonnad), on keelatud püüda merisarviklasi (*Mobulidae* sugukond, sealhulgas perekonnad *Manta* ja *Mobula*) ning pardal hoida, ümber laadida, lossida, ladustada, müügiks pakkuda või müüa merisarviklaste rümpasid või mis tahes osi.

Erandina esimesest lõigust võib väikesemahulisel kalapüügil (muu kui õngejada- või pinnapüük, st püük seinnootade, ritvõngede, nakkevõrkude, käsiõnge- ja veoõngelaevadega, mis on IOTC püügiluba omavate laevade registris) tahtmatult püütud merisarviklasi lossida üksnes kohalikuks tarbimiseks.

2. Kõik kalalaevad, välja arvatud elatise teenimiseks toimuva kalapüügiga tegelevad kalalaevad, peavad kohe, kui võrgus, konksu otsas või tekil märgatakse merisarviklasi, need võimaluse korral viivitamata elusana ja vigastamata vette tagasi laskma ning tegema seda nii, et see tekitaks püütud isenditele võimalikult vähe kahju.“

c) Artikkel 30 jäetakse välja.

d) IA, ID, IK ja VI lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse II lisale.“

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 26. märts 2020

Nõukogu nimel
eesistuja
A. METELKO-ZGOMBIĆ

I LISA

Määruse (EL) 2019/1838 lisa muudetakse järgmiselt.

1) Tabelis, milles on tursa püügivõimalused ICESi alarajoonides 25–32, asendatakse joonealune märkus 2 järgmisega:

„(2) Alarajoonides 25 ja 26 on keelatud kõnealuse kvoodi alusel püüda alates 1. maist kuni 31. augustini.

Erandina esimesest lõigust võib kala püüda üksnes teadusuuringute eesmärgil, tingimusel et uuringud toimuvad täielikus kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega.

Erandina esimesest lõigust ei kohaldata kõnealust keeldu liidu kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja kes püüavad nakkevõrkude, raamvõrkude või abaratega või põhjaõngejadade, õngejadade (välja arvatud triivõngejadad), ridvata õngede ja haardõngede või sarnaste passiivpüünistega piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädeva riikliku asutuse väljaantud ametliku merekaardi koordinaatidele. Nende kalalaevade kaptenid tagavad, et liikmesriigi kontrolliasutused saaksid nende püügitegevust igal ajal jälgida.“

2) Tabelis, milles on tursa püügivõimalused ICESi alarajoonides 22–24, asendatakse joonealune märkus 2 järgmisega:

„(2) Kõnealuse kvoodi alusel on keelatud püüda alarajoonides 22 ja 23 alates 1. veebruarist kuni 31. märtsini ning alarajoonis 24 alates 1. juunist kuni 31. juulini.

Erandina esimesest lõigust võib kala püüda üksnes teadusuuringute eesmärgil, tingimusel et uuringud toimuvad täielikus kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega.

Erandina esimesest lõigust ei kohaldata kõnealust keeldu liidu kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja kes püüavad nakkevõrkude, raamvõrkude või abaratega või põhjaõngejadade, õngejadade (välja arvatud triivõngejadad), ridvata õngede ja haardõngede või sarnaste passiivpüünistega piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädeva riikliku asutuse väljaantud ametliku merekaardi koordinaatidele. Nende kalalaevade kaptenid tagavad, et liikmesriigi kontrolliasutused saaksid nende püügitegevust igal ajal jälgida.“

II LISA

Määruse (EL) 2020/123 IA, ID, IK ja VI lisa muudetakse järgmiselt.

1) Määruse IA lisas asendatakse ICESi 2.a ja 3.a rajooni ning ICESi 4. alapiirkonnas tobia püüki ja seotud kaaspüüki käsitlev tabel järgmisega:

„Liik:	tobiad ja seotud kaaspüük *Ammodytes* spp.		Püügipiirkond:	2.a, 3.a ja 4. püügipiirkonna liidu veed (1)
Taani	215 863	(2)	Analüütiline TAC	
Ühendkuningriik	4 719	(2)	Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3.	
Saksamaa	329	(2)	Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 4.	
Rootsi	7 926	(2)		
Liit	228 837			
TAC	228 837			

(1) Välja arvatud veed, mis asuvad kuue meremiili kaugusel Ühendkuningriigi lähtejoonest Shetlandi, Fair Isle'i ja Foula juures.
(2) Merlangi ja hariliku makrelli kaaspüük võib moodustada kuni 2 % kvoodist (OT1/*2A3A4). Merlangi ja hariliku makrelli kaaspüük, mis arvestatakse kvoodist maha vastavalt sellele sättele, ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 8 kohaselt kvoodist maha arvestatav liikide kaaspüük ei tohi kokku ületada 9 % kvoodist.

Eritingimus: eespool nimetatud kvootide piires ei tohi püüda allpool esitatud kogustest suuremaid koguseid järgmistes III lisas määratletud tobiavarude majandamise piirkondades:

Püügipiirkond: tobiavarude majandamise piirkondade liidu veed

	1r	2r	3r	4	5r	6	7r
	(SAN/234_1R)	(SAN/234_2R)	(SAN/234_3R)	(SAN/234_4)	(SAN/234_5R)	(SAN/234_6)	(SAN/234_7-R)
Taani	107 525	59 106	11 702	37 365	0	165	0
Ühendkuningriik	2 350	1 292	256	817	0	4	0
Saksamaa	164	90	18	57	0	0	0
Rootsi	3 948	2 170	430	1 372	0	6	0
Liit	113 987	62 658	12 406	39 611	0	175	0
Kokku	113 987	62 658	12 406	39 611	0	175	0“

2) ID lisa muudetakse järgmiselt:

a) tabel, mis käsitleb suursilm-tuuni püüki Atlandi ookeanis, asendatakse järgmisega:

„Liik:	suursilm-tuun *Thunnus obesus*		Püügipiirkond:	Atlandi ookean (BET/ATLANT)
Hispaania	8 055,73	(1) (2)	Analüütiline TAC	
Prantsusmaa	4 428,60	(1) (2)	Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3.	
Portugal	3 058,33	(1) (2)	Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 4.	

„Liik:	suursilm-tuun *Thunnus obesus*	Püügi-piir-kond:	Atlandi ookean (BET/ATLANT)
Liit	15 542,66	(1) (2)	
TAC	62 500	(1) (2)	

(1) Suursilm-tuuni püügist seinnoodalaevade (BET/*ATLPS) ja vähemalt 20-meetrise kogupikkusega õngejadalaevadega (BET/*ATLLL) teatatakse eraldi.
(2) Alates juunist 2020 peavad liikmesriigid edastama kõnealuste laevade saagi iga nädal., kui saak moodustab 80 % kvoodist.“

b) tabel, mis käsitleb suursilm-tuuni püüki Atlandi ookeanis, asendatakse järgmisega:

„Liik:	kulduim-tuun *Thunnus albacares*	Püügi-piir-kond:	Atlandi ookean (YFT/ATLANT)
TAC	110 000 (1)	Analüütiline TAC Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3. Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 4.	

(1) Kulduim-tuuni püügist seinnoodalaevade (YFT/*ATLPS) ja vähemalt 20-meetrise kogupikkusega õngejadalaevadega (YFT/*ATLLL) teatatakse eraldi.“

3) IK lisasse lisatakse järgmine osa:

„Ajutised kaitsealad

Atlantis Bank

Punkt	Lõunalaius (S)	Idapikkus (E)
1	32°00’	57°00’
2	32°50’	57°00’
3	32°50’	58°00’
4	32°00’	58°00’

Coral

Punkt	Lõunalaius (S)	Idapikkus (E)
1	41°00’	42°00’
2	41°40’	42°00’
3	41°40’	44°00’
4	41°00’	44°00’

Fools Flat

Punkt	Lõunalaius (S)	Idapikkus (E)
1	31°30’	94°40’
2	31°40’	94°40’
3	31°40’	95°00’
4	31°30’	95°00’

Middle of What

Punkt	Lõunalaius (S)	Idapikkus (E)
1	37°54’	50°23’
2	37°56,5’	50°23’
3	37°56,5’	50°27’
4	37°54’	50°27’

Walter’s Shoal

Punkt	Lõunalaius (S)	Idapikkus (E)
1	33°00’	43°10’
2	33°20’	43°10’
3	33°20’	44°10’
4	33°00’	44°10’“

4) VI lisa asendatakse järgmisega:

„VI LISA

ICCATi KONVENTSIOONI ALA[1]

1. Nende liidu söödaga õngelaevade ja lantpüügilaevade maksimaalne arv, millel on lubatud Atlandi ookeani idaosas aktiivselt püüda harilikku tuuni, mille kaal ja suurus on vahemikus 8 kg / 75 cm ja 30 kg / 115 cm

Hispaania	60
Prantsusmaa	55
Liit	115

1 1., 2. ja 3, jaos esitatud arvud võivad väheneda, et liidu rahvusvahelised kohustused oleksid täidetud.

2. Nende liidu rannalähedase väikesemahulise kalapüügi laevade maksimaalne arv, millel on lubatud Vahemeres aktiivselt püüda harilikku tuuni, mille kaal ja suurus on vahemikus 8 kg / 75 cm ja 30 kg / 115 cm

Hispaania	364
Prantsusmaa	140 ([2])
Itaalia	30
Küpros	20 ([1])
Malta	54 ([1])
Portugal	76 ([2])
Liit	684

([1]) See arv võib suureneda, kui üks seinnoodalaev asendatakse kümne õngejadalaevaga vastavalt 4. jaos esitatud tabeli A joonealusele märkusele 2 või 4.
([2]) Esitatud riiklikus püügivõimsuse kavas osana sektoripõhisest kvoodist.

3. Nende liidu kalalaevade maksimaalne arv, millel on lubatud kasvatamise eesmärgil aktiivselt püüda Aadria meres harilikku tuuni, mille kaal ja suurus on vahemikus 8 kg / 75 cm ja 30 kg / 115 cm

Horvaatia	18
Itaalia	12
Liit	28

4. Iga liikmesriigi nende kalalaevade maksimaalne arv, millele võib anda loa Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda, pardal hoida, ümber laadida, transportida või lossida.

Tabel A

	Kalalaevade arv ([1])							
	Küpros ([2])	Kreeka ([3])	Horvaatia	Itaalia	Prantsusmaa	Hispaania	Malta ([4])	Portugal
Seinnoodalaevad	1	0	18	21	22	6	2	0
Õngejadalaevad	27 ([5])	0	0	40	23	48	62	0
Ritvõngelaevad	0	0	0	0	8	68	0	76 ([6])
Käsiõngelaevad	0	0	12	0	47 ([7])	1	0	0
Traalerid	0	0	0	0	57	0	0	0
Väikesemahulise püügi laevad	0	32	0	0	140	620	52	0
Muud väikesemahulise kalapüügi laevad ([8])	0	61	0	0	0	0	0	0

([1]) Käesolevas tabelis esitatud arvnäitajaid võib suurendada, tingimusel et liidu rahvusvahelised kohustused on täidetud.
([2]) Ühe keskmise suurusega seinnoodalaeva võib asendada kuni kümne õngejadalaevaga või ühe väikese seinnoodalaeva ja kuni kolme õngejadalaevaga.
([3]) Ühe keskmise suurusega seinnoodalaeva võib asendada kuni kümne õngejadalaevaga või ühe väikese seinnoodalaeva ja kolme muu rannalähedase püügi laevaga.
([4]) Ühe keskmise suurusega seinnoodalaeva võib asendada kuni kümne õngejadalaevaga.
([5]) Mitmeotstarbelised laevad, mis kasutavad erinevaid püügivahendeid.
([6]) Ritvõngelaevad Assooride ja Madeira äärepoolseimates piirkondades
([7]) Atlandi ookeanil tegutsevad õngelaevad.
([8]) Mitmeotstarbelised laevad, mis kasutavad erinevaid püügivahendeid (õngejada, käsiõng, veoõng).

5. Maksimaalne püüniste arv, millele iga liikmesriik on andnud hariliku tuuni püügi loa Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres

Liikmesriik	Püüniste arv ([1])
Hispaania	5
Itaalia	6
Portugal	2

([1]) Seda arvu võib suurendada, tingimusel et liidu rahvusvahelised kohustused on täidetud.

6. Hariliku tuuni kasvatamise ja nuumamise maksimaalne võimsus iga liikmesriigi kohta ning kalakasvandustesse viidava loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalne kogus, mille iga liikmesriik võib eraldada oma kalakasvandustele Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres

Tabel A

Hariliku tuuni kasvatamise ja nuumamise maksimaalne võimsus		
	Kalakasvanduste arv	Tootmisvõimsus (tonnides)
Hispaania	10	11 852
Itaalia	13	12 600
Kreeka	2	2 100
Küpros	3	3 000
Horvaatia	7	7 880
Malta	6	12 300

Tabel B ([1])

Kalakasvandusse viidava loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalne kogus (tonnides)	
Hispaania	6 300
Itaalia	3 764
Kreeka	785
Küpros	2 195
Horvaatia	2 947
Malta	8 786
Portugal	350

([1]) Portugali kasvatamisvõimsusest kaetakse 500 tonni tabelis A sätestatud liidu kasutamata kasvatamisvõimsusega.

7. Nende liikmesriigi või Ühendkuningriigi lipu all sõitvate kalalaevade maksimaalne arv, kellel on kooskõlas määruse (EÜ) nr 520/2007 artikliga 12 lubatud püüda sihtliigina põhjapoolset pikkuim-tuuni, jaotub liikmesriikide ja Ühendkuningriigi vahel järgmiselt:

Liikmesriigid ja Ühendkuningriik	Laevade maksimaalne arv
Iirimaa	50
Hispaania	730
Prantsusmaa	151
Ühendkuningriik	12
Portugal	310

8. ICCATi konventsiooni alal suursilm-tuuni püüdvate vähemalt 20 meetri pikkuste liidu kalalaevade maksimaalne arv on järgmine:

Liikmesriik	Seinnoodalaevade maksimaalne arv	Õngejadalaevade maksimaalne arv
Hispaania	23	190
Prantsusmaa	11	
Portugal		79
Liit	34	269“